Janko Petrek

Koľajnice **Koľajnice**

Prišli na stanicu, mladý muž s nevestou, plní elánu a radosti. Idú na svadobnú cestu. V pokladni si kúpili lístky a vyšli na perón. Radosť na nich pozerať, ako čakajú držiac sa za ruky. Vlak však neprichádza. Pravdepodobne má meškanie. To nič, také maličkosti im nemôžu prekážať. Keď už čakajú predsa len akosi dlho, začnú byť netrpezliví a zvedavo sa obzerajú dookola.

Práve išiel okolo železničiar, a ten im oznámil, že vlaky už nepremávajú, pretože sa zistilo, že pri pohľade na koľajnice sa tieto v diaľke približujú, až sa nakoniec úplne spoja, a tak nemožnosť premávky všetkých vlakov je viac ako pochopiteľná. Obaja mladí ľudia sa rozhorčili, veď ide o obyčajný zrakový klam! Koľajnice sa v skutočnosti vôbec nepribližujú, ale idú rovno vedľa seba!

Na stanici im nik neveril. Keď tak silou mocou chcú cestovať, nech si idú peši! Vidiac, že nič nezmôžu, rozhodli sa nakoniec pre túto možnosť.

Ako tak kráčali po koľajniciach, zahĺbení do rozhovoru o hlúpych ľuďoch, ktorí nechápu zákony perspektívy, zrazu užasnuto spozorovali, že koľajnice sa k sebe pomaly približujú, až nakoniec došli na miesto, kde sa úplne spojili.